

افغانستان جمهوري اسلامي است

-آقای رئیس جمهور، اروپا و امریکا به صورتی فزاینده از وضعیت کشور و از دولت شما شکایت دارند. شما وضعیت افغانستان را هفت سال پس از آغاز جنگ چگونه می بینید؟

ما مشترکاً از هفت سال پیش علیه تروریسم می جنگیم و افغان ها در این مدت خیلی کارها کرده اند. آنها قانون اساسی را تدوین و یک رئیس جمهور و یک پارلمان را انتخاب کردند. جامعه بین المللی هم در این مساله نقش داشته است و آنها به ما پول داده اند و ما خیلی روی این پول حساب می کنیم. اما جنگ پایان نگرفته و طالبانی که رانده شده بودند بازگشته اند و البته این مساله بی تردید تنها به دلیل ناتوانی ما نیست.

چه کسی در این مورد مسوول است؟

ما در سال 2001 در کمتر از یک ماه و نیم بر تروریسم پیروز شدیم. در آن زمان در سراسر افغانستان پانصد سرباز امریکایی هم حضور نداشتند و این نیروهای محلی بودند که طالبان را بیرون راندند. اما متحدان ما در زمان مناسب به محل عقب نشینی طالبان یعنی به آن سوی مرز توجه نشان ندادند. ما سال هاست که در هر نشستی این مساله را گوشزد کرده و می کنیم. وضعیت امروز نتیجه بی عملی و بی توجهی توامان است.

-رئیس جمهور جدید ایالات متحده از همه متحدان خواسته است که پیشنهادات خود را ارائه کنند. شما چه پیشنهادی برای پرزیدنت اوباما دارید؟

ما نیازمند استراتژی جدیدی هستیم که بیش از پیش معطوف به برقراری صلح باشد. ما مدت ها است که این خواست را مطرح کرده ایم.

-شما خواستار احترام بیشتر به افغان ها از سوی غربی ها شده اید. آیا شاهد رفتار گستاخانه بی از سوی آنها بوده اید؟

البته من نمی خواهم از این مساله با عنوان گستاخی غربی یاد کنم اما برخی رفتارها وجود دارد که مایه رنجش افغان ها می شود. آیا بازداشت یک افغان و انتقال او به یک پایگاه هوایی و عدم تحویل او به دولت قانونی افغانستان یک کمک به این دولت به حساب می آید؟ وقتی شبانه به خانه یک افغان حمله می شود و زن و کودکان وی از خانه بیرون رانده می شوند و مردان داخل خانه به رگبار گلوله بسته می شوند، آیا این رفتار احساس امنیت ایجاد می کند یا موجب آن می شود که مردم احساس وحشت و نگرانی کنند؟ ما خواهان یک تغییر هستیم زیرا افغان ها باید احساس کنند دولت شان توانایی حمایت و حفاظت از آنها را دارد.

- شما برای رسیدن به صلح خواهان گفت وگو با طالبان هستید. آیا به این صورت دموکراتیزاسیون در افغانستان را قربانی نمی کنید؟

این کار باید در روندی دموکراتیک و در چارچوب قانون اساسی افغانستان صورت گیرد. اما آن عده از طالبان که جزء القاعده نیستند باید مجوز مشارکت در روند سیاسی را کسب کنند.

-طالبان بدون تردید ذهنیت خاص خود را از مشارکت دارند. آنها خواهان برقراری قوانین شریعت هستند.

افغانستان یک جمهوری اسلامی است و قانون اساسی مبنای همه قوانین حقوقی را اسلام می داند. به همین خاطر هیچ مشکلی در این مورد وجود ندارد.

- اما این حالت با آنچه که زمانی غربی ها به خاطر آن به افغانستان آمدند هیچ ارتباطی ندارد.

جنگ و کشتار نمی تواند تا ابد ادامه داشته باشد. این نه برای غرب و نه برای افغانستان خوب نیست. سربازان شما در آنجا کشته می شوند و این معنایی ندارد. باید راهی برای کاهش یا پایان این روند پیدا کنیم. من امیدوارم دوستان ما در غرب این مساله را درک کنند.

مردم آلمان از مدت ها پیش نسبت به حضور نیروهای کشورشان در افغانستان انتقاد و اعتراض دارند. به عقیده شما نیروهای خارجی تا چه زمانی باید در افغانستان بمانند؟

من امیدوارم تشکیل و بازسازی نیروهای نظامی و نهادهای افغانستان تا سال 2015 تمام شود. اما در مورد آنچه به جنگ علیه تروریسم مربوط می شود امیدوارم این کار سریع تر انجام گیرد.

- آیا برای این کار به سربازان بیشتری نیاز است؟

نیروهای بیشتر در آغاز کار گزینه بهتری بود اما متحدان ما خیلی دیر این مساله را مورد توجه قرار دادند. در حال حاضر نیروهای بیشتری به اینجا می آیند اما باید آنها را به جنوب یعنی به منطقه یی که نفوذ دولت افغانستان در آنجا کمتر است، اعزام کرد. آنها باید بیشتر از این مراقب مرزهای پاکستان باشند تا تروریست ها نتوانند به این راحتی از مرز بگذرند.

- آیا آلمانی ها هم در آن منطقه کارآمدی بیشتری خواهند داشت؟

آلمانی ها کارهای زیادی انجام داده اند. آنها از نظر تاریخی بزرگ ترین دوستان افغانستان به شمار می آیند. آلمانی ها هرگز ما را فراموش نکردند. من دیگر از آلمانی ها تقاضایی نخواهم کرد و ما از آنها بسیار سپاسگزاریم. اما اگر آلمان خودش تصمیم داشته باشد فعالیت بیشتری کند ما باز هم از آنها ممنون می شویم.

- اما امریکایی ها برعکس آلمانی ها در حال فراموش کردن شما هستند. جو بایدن معاون رئیس جمهور قبل از شروع کار دولت جدید امریکا گفت مساله افغانستان تنها یک هرج و مرج است و هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه هم از یک «دولت مواد مخدر» سخن به میان آورد.

هیلاری کلینتون چنین چیزی نگفته است و از نظر ما شخصیت محترمی به حساب می آید. اما بله بایدن حق دارد، این یک هرج و مرج است. به همین خاطر ما تصمیم گرفته ایم با یکدیگر صحبت کنیم. من غبه غربی هاف می گویم از قربانی کردن غیرنظامیان دست بردارند، بازداشت ها را متوقف و از بازرسی منازل مردم خودداری کنند. به جایی آن بهتر است در فکر توزیع بهتر کالاهای کمکی باشند. و اگر بایدن بگوید در افغانستان مواد مخدر و فساد وجود دارد من پاسخ می دهم؛ بسیار خب، پس بگذارید ما خودمان راه چاره را پیدا کنیم.

متحدان شما این اتهام را علیه شما عنوان می کنند که برای مبارزه با صدور مواد مخدر از افغانستان تلاش کافی به خرج نمی دهید و عقیده دارند حتی اعضای دولت شما هم در تجارت مواد مخدر دست دارند.

همیشه این صحبت های پوچ و بی پایه و بی اساس را می شنوم. من از امریکایی ها تقاضا کردم اگر مدرکی در این مورد دارند، ارائه کنند. آنها هم فهرستی را برای ما فرستادند که حاوی یازده اسم بود اما نام هیچ یک از اعضای دولت افغانستان در آن نبود.

در غرب گفته می شود حتی برادر شما هم در تجارت مواد مخدر شریک است.

در حال حاضر نخواهم گفت چه کسی به این حرف ها دامن می زند و به آن علاقه دارد. اما اتهام علیه برادر من همیشه

درست زماني در روزنامه هاي امريكايي و بریتانیایی مطرح مي شود كه من كمي قبل از آن نسبت به قرباني كردن مردم غير نظامي در اثر حملات آنها به متحدان مان اعتراض كرده باشم. ما مي دانيم تحت فشار گذاشتن ما يك تاكتيك است.

چه كسي به اين كار علاقه دارد؟

يك برداشت در افغانستان اين است كه متحدان مان مي خواهند دولت ما را ضعيف نشان دهند. اگر اين متحدان خواهان تقويت دولت ما هستند بايد ابزار هاي بيشتري در اختيار مان بگذارند، ابزار هايي بيش از آنچه خودمان در اختيار داريم. اما ما از جامعه بين المللي سپاسگزاريم ولي وضعيت مي توانست بهتر از اين باشد.

آيا فكر مي كنيد كه دوران آن به اصطلاح ماجراي عاشقانه با غرب سپري شده است؟

ما و غرب به مدت هفت سال به اصطلاح زير يك سقف زندگي كرده و با هم گفت و گوها داشته ايم. اين البته عالي است اما روز هايي هم وجود دارد كه دو طرف با هم اختلاف و دعوا داشته باشند.

آيا نگران اين مساله هستيد كه امريكايي ها خواهان جدائي از شما باشند؟

اين افغان ها هستند كه رهبري افغانستان را تعيين مي كنند. غربي ها در اين مورد نبايد تصميم بگيرند. ما مستعمره آنها نبوده و كشوري مستقل هستيم و به آن افتخار مي كنيم.

اما نااميدي و ياس زيادي در ميان مردم افغانستان وجود دارد. به چه صورتي مي خواهيد اين مردم را قانع كنيد كه در انتخابات آينده رياست جمهوري بار ديگر به شما راي بدهند؟

افغان ها در آغاز كار فكر مي كردند در عرض يك روز شاهد يك باغ گل سرخ خواهند بود. من هم همين عقیده را داشتم. در غير اين صورت به آنها مي گفتم صبر كنيد زيرا هيچ كاري به سرعت انجام نمي شود. اما حالا با تجربه تر شده ام و مي توانم به مردم بگويم كه همه چيز ادامه خواهد يافت و كار دشوارتر خواهد بود.

فكر مي كنيد اين حرف به اندازه كافي موثر باشد؟

آيا بايد به مردم وعده بدهم از فردا اتومبيل بي ام و توليد خواهيم كرد و افغانستان مرفه ترين كشور جهان خواهد شد؟

بي ترديد چنين امكاني وجود ندارد. ما بايد آنچه را داريم بازسازي كنيم. ما ملتي فقير و رنج كشيده هستيم. عقیده دارم افغان ها هنوز هم طرفدار من هستند. اما اگر آلترناتيوي وجود داشته باشد افغان ها هم اين اختيار و آزادي را دارند كه او را انتخاب كنند.